

Milić. Gospođa Milić je od svojih prvih glazbenih trenutaka pa sve do danas ne samo aktivna u operi i u koncertnim dvoranama, već i u crkvama širom naše Domovine. Ona je bila jedna od rijetkih umjetnica koja je i u prošlim vremenima redovito nastupala i pjevala u crkvama, pod misama i na drugim svečanostima.

Ovaj je koncert na kojem je glavnu dionicu pjevala gospođa Milić, bio i zahvala njoj za sve što je darovala crkvi i vjernicima tijekom prošlih trideset godina.

Na programu koncerta bile su tri skladbe i to: *Laudate Dominum*, W.A. Mozarta, i njegova *Krunidbena Misa te Papinska himna* Rosattia.

Osim gospođe Milić nastupili su mlada altistica Martina Matić, tenor Vitomir Marof te bariton Mladen Kahlina. Svirao je prigodni simfonijski orkestar uz *Zbor crkve sv. Petra „HOSANNA“*, a sve pod izvrsnim dirigentskim vodstvom maestra Josipa degl'Ivellia, koji je ujedno i idejni tvorac koncerta u čast prvakinje HNK Blaženke Milić.

I ovim koncertom smo se još jedanput uvjerali u izvanrednu kvalitetu *Zbora crkve sv. Petra „Hosanna“* na čelu s njihovim dirigentom, maestrom Josipom degl'Ivelliom, koji je uz zbrojski aparat od 90-ak ljudi i orkestar od 30-ak svirača pokazao svoju umjetničku darovitost i mladenački dirigentski šarm.

J.D.

KONCERT ŠKOLSKOG ZBORA OŠ IVANE BRLIĆ-MAŽURANIĆ U CRKVI SV. NIKOLE TAVELIĆA U ZAGREBU

Veliki vjerski i narodni blagdan u Hrvata jamačno je Božić. Taj se DAN već stoljećima slavi svečano, što, među inim, potvrđuju brojne hrvatske božićne popijevke a pjevaju se u crkvama i u obiteljima. Te su popijevke bogate sadržajem i ljupke melodijom a malo je naroda u Europi (i u svijetu općenito) da bi im popijevke te vrste bile popularne toliko kao što su hrvatske božićne pjesme. Stoga ne iznenađuje što su u Hrvata umjetnici opisali, opjevali i naslikali mnoge teme u svezi s Božićem, odnosno Isusovim rođenjem. Podsjećam da je Ivan Generalić načinio prekrasne slike o spomenutoj temi, a hrvatski književnik Ks. Š. Gjalski pak u svojim djelima, uz druge motive, slika ljepotu božićnih običaja i radost svetkovanja Božića. On je naime u noveli *Na Badnjak* dočarao svu toplinu religioznih doživljaja i vedro ozračje božićne noći: „Pred crkvom skupljena sila svijeta, sva u svečanom čistom ruhu, čekala je početak službe (polnočke, umet. I.S.) (...) Zapjeva svećenik kod oltara *'Gloria in excelsis Deo'* (*Slava Bogu na visini*)(...) Narod se odazove i cijela crkva zagmi od stare pjesme:

Narodi se Kralj nebeski...

U bivšoj socijalističkoj Jugoslaviji komunistička vlast svim je sredstvima i svim silama sprečavala i zabranjivala svetkovanje Božića i božićnih blagdana. Nu, hrvatski (katolički) se narod u velikom postotku nije dao prestrašiti i zastrašiti nego je slavio svoj najveći vjerski i narodni blagdan. Međutim, nakon uspostave demokratske vlasti u suverenoj, neovisnoj i

međunarodno priznatoj Republici Hrvatskoj, iako je bio nametnut barbarski rat od srbočetnika i jugoarmade, narod je hrlio u crkvu za božićnih blagdana, osobito na polnočke, u crkvama se orila hrvatska božićna pjesma. U to vrijeme (od 1990. godine) u *nekim* je školama organiziran koncert uoči Božića, a na programu su bile božićne hrvatske pjesme i domoljubne popijevke. Ove pak godine (1992.) u mnogim je školama i crkvama priređivan koncert uoči Božića a prisustvovalo im je mnoštvo ljudi, roditelji učenika koji su nastupali na njima, ali i vjernici.

U crkvi sv. Nikole Tavelića u Kustošiji u Zagrebu, u prepunoj i prostranoj crkvi, održan je koncert školskoga zbora *Oš Ivane Brlić-Mažuranić* 17. prosinca 1992. Nazočne goste (sveučilišne profesore i druge) pobudnim riječima pozdravio je župnik župne zajednice gospodin Zvonimir Sekelj.

Školskim je zborom ravnao profesor glazbe Miroslav Vuk, a nastupilo je oko 230 učenika od V. do VIII. razreda.

Na programu koncerta bile su hrvatske adventske, božićne i hrvatske domoljubne popijevke.

Od pet adventskih izdavam popijevku *„Zdrava Divica“* iz Gradišća (mađarski dio), a od božićnih *„Rodilo se Ditešće“* iz Gradišća (mađarski dio).

Bilo je ugodno slušati školski pjevački zbor koji je zvonkim glasovima pjevao poznate i lijepe hrvatske božićne popijevke: *Svim na zemlji mir, veselje..., Radujte se narodi..., Veselje ti navješćujem..., O Betleme, grade slavni od Boga..., U sve vrime godišća..., Oj pastiri, čudo novo..., Djetešće nam se rodilo..., Tiha noć...*

Od rodoljubnih popijevki dojmile su se ove: *Terra nostra Croatica, Još Hrvatska nij' propala, Oj ti Vilo, Vilo Velebita, Prosto zrakom..., zatim Pjesma u čast 900. obljetnice Zagrebu* te pjesma posvećena Kustošiji. Na kraju, pjevalo je sve mnoštvo ljudi u crkvi, otpjevana je *Lijepa naša*, ta Hrvatima najdraža pjesma.

Pohvalu zaslužuju pjevači-učenici i njihov zborovođa zato što su nakon 6. satne nastave, zapravo iz školskih klupa, došli na podij i otpjevali popijevke intonativno čisto i poletno, tako da su nazočni roditelji i vjernici, poneseni stvorenom atmosferom, neke pjesme pjevali s učenicima.

Kad se uzme u obzir da su pripreme za koncert trajale samo mjesec dana, te da su učenici petih razreda prvi put naučili cjelokupni program od 25 popjevaka tijekom 13 nastavnih sati, onda se može, bez pretjerivanja, kazati da je koncert više nego uspio, što je potvrđeno burnim odobravanjem posjetitelja. Osim toga, uvjeren sam (što je držim osobita vrijednost koncerta) da se u roditeljima, desetljećima zatumljivana, probudila *uspavana* vjerska (ne)svijest. K tomu, slušajući svoju djecu kako lijepo pjevaju raznovrsne popijevke upoznali su duhovnu glazbenu baštinu svojih predaka koja je za komunističke vlasti desetljećima bila zabranjivana i prešućivana silom nametanoga ateističkog svjetonazora djeci i roditeljima u strogo kontroliranom školskom sustavu. Nazočni su po prvi put u životu čuli u izvornom obliku neke pjesme, primjerice popijevku *Vilo Velebita*. Koncert je potpuno uspio u umjetničkom i vjersko-odgojnom smislu.

I. SOVIĆ